

Vergaderjaar 1983–1984

18 175

## **Wijziging van enige wetten inzake belastingen tot beperking van het aangetekend verzenden van stukken en tot het aanbrengen van enkele andere wijzigingen**

Nr. 8

### **NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG**

Ontvangen 9 april 1984

De leden van de P.v.d.A.-fractie blijven van mening dat ook «bestelde» stukken soms niet aankomen en dus een verdere behandeling kunnen vergen. Zij maken hierbij onderscheid tussen «bestelde» en daadwerkelijk aangekomen stukken. Dit onderscheid wordt door de PTT niet gemaakt. De PTT verstaat namelijk onder een besteld stuk een stuk dat door de postbesteller is gedeponneerd in de brievenbus die in de adressering is aangegeven. Nu komt het – zoals in de memorie van antwoord reeds is vermeld – inderdaad voor dat stukken niet daadwerkelijk bij de geadresseerde aankomen, bij voorbeeld omdat het adressenbestand nog niet was bijgewerkt op het moment van adressering. In deze gevallen moet het stuk, indien het onbestelbaar retour wordt ontvangen een verdere behandeling ondergaan. Het gaat hierbij evenwel om een gering aantal gevallen. Wat het aantal betreft, wijs ik er nog op dat blijkens door de PTT verstrekte inlichtingen 97 tot 98 percent van de stukken die worden gepost of aangeboden voor de gewone postbestelling, tijdig en daadwerkelijk op het juiste adres aankomt, waarbij de PTT de bezorging die één dag te laat geschiedt al niet meer als tijdig aanmerkt.

De hier aan het woord zijnde leden merken verder op dat de ingangsdatum van de onderhavige wijziging nu weliswaar is gekoppeld aan de uitgifte van het Staatsblad waarin dit ontwerp als wet wordt geplaatst, maar dat al op 30 december 1983 een aanschrijving met interne instructies voor het frankeren van poststukken is verzonden. Het is mij niet geheel duidelijk wat deze leden bedoelen met de erop volgende opmerking: «Deze aanschrijving gaf.....de aanpassing tot de in dit wetsvoorstel beschreven nieuwe situatie». Indien hieruit zou moeten worden opgemaakt dat bij ambtelijke instructie vooruit wordt gelopen op dit wetsvoorstel, met andere woorden, dat de beoogde wijziging reeds feitelijk van toepassing zou zijn verklaard, dan is er sprake van een misverstand. De hier bedoelde aanschrijving bevat namelijk instructies met betrekking tot de frankering en verzending van poststukken in het algemeen. De aanschrijving staat in verband met een wijziging van het beleid die inhoudt dat ieder departement met ingang van 1 januari 1984 eigen budgettaire verantwoordelijkheid draagt voor de frankering van dienststukken. Slechts een klein gedeelte van de instructies heeft betrekking op het aangetekend verzenden. Voor zover de aanschrijving daarop betrekking heeft, blijft dat beperkt tot de situaties waarin poststukken

op grond van een ambtelijk voorschrift aangetekend kunnen worden verzonden. Voor die situaties bepaalt de aanschrijving dat het aangetekend verzenden met ingang van 1 januari 1984 komt te vervallen. Onder vermelding dat het onderhavige wetsontwerp nog ter behandeling bij de Staten-Generaal ligt, maakt de aanschrijving hierop een uitdrukkelijke uitzondering voor die gevallen waarin aangetekende verzending op grond van wettelijke bepalingen dient te geschieden. Hieruit blijkt dat de aanschrijving in geen deele vooruit loopt op de parlementaire behandeling van dit wetsontwerp.

De omstandigheid dat de verschillende departementen met ingang van 1 januari 1984 eigen budgettaire verantwoordelijkheid dragen voor de frankering van dienststukken, is aanleiding geweest om tot een heroverweging te komen van de verwerking en verzending van poststukken binnen de belastingdienst. In zoverre bestaat er inderdaad verband tussen het tijdstip van versturen van de aanschrijving en de budgettering van de belastingdienst voor 1984.

Deze leden informeren naar het bij Justitie lopende onderzoek om daar eveneens te komen tot soortgelijke maatregelen die de wettelijke voorschriften voor het verzenden van stukken veranderen. Ik kan mededelen dat thans bij Justitie verschillende wetsontwerpen in voorbereiding zijn waarin wijzigingen worden voorgesteld in thans bestaande wettelijke verplichtingen tot het aangetekend verzenden van stukken.

Ten slotte merken deze leden op dat zij met de vraag in het voorlopig verslag betreffende de harmonisatie van termijnen bedoelden de termijnen die burgers en overheid hebben ten aanzien van bij voorbeeld beroepszaken. Ik kan mij vinden in de gedachte dat de termijnen in dergelijke zaken waar mogelijk op elkaar moeten worden afgestemd. In dit verband merk ik op dat sinds 1 maart 1983 in belastingzaken de termijn voor het instellen van beroep in cassatie dezelfde is als de bezwaar- en de beroepstermijn.

De staatssecretaris van Financiën,  
H. E. Koning